

2.2. Det er efter retsplejeloven udgangspunktet, at udenlandske retsafgørelser ikke har bindende virkning og ikke kan fuldbyrdes her i landet, jfr. retsplejerådets betænkning, side 21–23, hvor de gældende regler er nærmere beskrevet.

Især på det nordiske område er der imidlertid etableret et tæt samarbejde om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser. Dette samarbejde har fundet udtryk i en nordisk domskonvention, der indeholder regler om anerkendelse af nordiske domme og retsforlig om privatretlige krav. Den nævnte konvention omfatter ikke familiereftige og arve- og skifteretlige krav, men sådanne krav skal imidlertid i vidt omfang anerkendes og fuldbyrdes efter bestemmelser i andre nordiske konventioner, som f.eks. konkurskonventionen, arv- og dødsboskiftekonventionen og konventionen om inddrivelse af underholdsbidrag.

Danmark har endvidere tilsluttet sig Haagercivilproceskonventionen af 1952 og Haagerkonventionen af 1958 vedrørende afgørelser om underholdspligt over for børn. Begge disse konventioner indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af visse afgørelser.

Tyske domme m.v. om formueretlige krav har bindende virkning her i landet men ikke fuldbyrdelseskraft, jfr. kgl. anordning af 13. april 1938.

3. Almindelige bemærkninger om domskonventionen

De 6 oprindelige EF-lande indgik den 27. september 1968 i Bruxelles EF-domskonventionen samt en protokol, der er knyttet til konventionen. Konventionens saglige anvendelsesområde er borgerlige sager, herunder handelssager, men derimod ikke sager om skat, told eller administrative anliggender og heller ikke sager om fysiske personers retlige status, formueforholdet mellem ægtefæller, arv, konkurs, akkord m.v., social sikring eller voldgift, jfr. artikel 1.

I tiden efter konventionens udgåelse blev der udarbejdet en protokol om EF-domstolens fortolkning af konventionen, som den 3. juni 1971 blev underskrevet af medlemsstaterne.

Efter at Danmark, Irland og Storbritannien var indtrådt i EF, blev der mellem disse lande og de oprindelige 6 EF-lande den 9. oktober 1978 indgået en konvention om de nye medlemsstaters tiltrædelse af domskonventionen, den tilknyttede protokol og domstolsprotokollen. Denne tiltrædelseskonvention indeholder ændringer i en del bestemmelser i domskonventionen og de 2 protokoller.

Domskonventionen og de 2 protokoller i den således tilpassede skikkelse er på ny blevet ændret

ved konventionen af 25. oktober 1982 om Grækenlands tiltrædelse.

Tiltrædelseskonventionen af 1978 vedrørende bl.a. Danmark træder i kraft med virkning fra de stater, der har ratificeret den, 3 måneder efter, at hver af de oprindelige og mindst en af de nye medlemsstater har ratificeret den. En tilsvarende ikrafttrædelsesbestemmelse findes i tiltrædelseskonventionen af 1982 vedrørende Grækenland. Domskonventionen vil imidlertid først kunne få virkning i forhold til Danmark, når samtlige 6 oprindelige medlemslande har ratificeret tiltrædelseskonventionen af 1978. I øjeblikket mangler af disse kun Belgien at gennemføre den fornødne ratifikation.

Konventionen af 27. september 1968 med tilhørende protokol er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 304 af 30. oktober 1978 side 17 ff. Protokollen af 3. juni 1971 om Domstolens fortolkning af domskonventionen er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 304 af 30. oktober 1978 side 31 ff. Tiltrædelseskonventionen af 9. oktober 1978 vedrørende bl.a. Danmark er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 304 af 30. oktober 1978 side 1 ff. Konventionen af 25. oktober 1982 om Grækenlands tiltrædelse er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 388 af 31. december 1982 side 1 ff.

En konsolideret men ikke retligt bindende udgave af domskonventionen og de 2 protokoller med de ændringer, der følger af tiltrædelseskonventionerne fra 1978 og 1982, er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 97 af 11. april 1983 side 1 ff. *Den konsoliderede tekst til konventionen og protokollerne er optaget som bilag til lovforslagets bemærkninger.*

4. Domskonventionens værnetingsregler

Domskonventionen indeholder i afsnit II (artikel 2–24) en række regler om værneting. Disse regler gælder som udgangspunkt kun med hensyn til personer, der er bosat i et kontraherende fællesskabsland.

Konventionen angår alene internationale retsforhold. Den regulerer således ikke værnetingsreglerne i tilfælde, hvor sagen er af rent national karakter.

Konventionens almindelige værnetingsregel for internationale retsforhold, der er omfattet af konventionens saglige område, findes i *artikel 2*, der fastslår, at personer skal sagsøges ved retterne i den stat, hvor de har bopæl, altså ved *hjemtinget*.